

logies específiques en les quals totes les llengües varien i, d'aquesta manera, quan amb Antoni Mestre haurem editat l'*Atlas ornitòmic de les illes Balears*, els salvaguardadors de la pàtria que estan tan preocupats per les modalitats illenques –i amb això coincideixen amb tots els dialectòlegs– tendran una ocasió excel·lent per a demostrar que no prediquen allò que no creuen, ja que podran posar sota el plomatigó de les seves ales protectores els dos milers de noms d'aucells que tenim vius a les terres baleàriques per a designar només unes cent seixanta espècies. I

tant de bo que encobeïsquim, juntament amb les joies de la llengua, llurs referents. Som profundament incrèdul i ja us puc avançar que, desgraciadament, no plourà d'aquest tro i que serà la gent senzilla, serem els ciutadans que no becam dins carrosses oficials els qui farem que la llengua catalana, la que hem après dels avis els qui som aborígens, la que juntament amb els novenguts hem estudiat en els llibres de text, tenguim projecció de futur en aquest cau de salvatgina, perquè som més caparruts que el peix de xarxa i perquè ens assisteixen, juntament

amb la força de la raó, que és una cosa diametralment oposada a la raó de la força, prop de vuit segles d'experiències i fidelitat.

Per favor, si us plau... que no ens parli del safrà qui mai no ha tastat les espècies. Els qui estam escolaritzats després d'haver tret el cap de la foscor de la cisterna –*xisterni* i *gisterni*, en són modalitats santanyineres, i hala!, polítics, daça qui vengui a protegir s'ha dit!–, els qui sabem quin valor té la tènue claror de l'alba estam més que farts de sentir bajanades que ni caben dins una xàvega, ni treuen cap a corral. ◆

Atacs i més atacs contra la llengua catalana

PERE ORTÍS

Ja hi estem fets, els catalans, ja no ens ve d'aquí: que de ben a la vora manifestin el seu odi a la llengua, expressant-lo amb absurds i gatades, que haurien de fer caure la cara de vergonya als seus autors, ens deixa freds i segur que podrien ser comptats amb els dits de la mà aquells que s'amoinen a mesurar-ne la barra i el verí amb què són dits o són fets. És, exactament, la raó per què som on som. I també la raó de la necessitat d'emprendre el camí del nostre alliberament per tal de recuperar la dignitat en tots els ordres de la vida, pròpia i de relació amb els veïns i amb el món.

Repetits atacs contra la llengua des de la Generalitat Valenciana, presidida pel Partit Popular. Que, per vells i sabuts, els encaixem com una rutina. La solemne declaració de part d'aquell organisme, en boca del seu president Francisco Camps, que el valencià i el català no són la mateixa llengua, amb la funesta decisió de bandejar els autors catalans de l'aula. Declaració feta contra l'opinió i la pràctica de la seva Universitat, contra l'opinió i la pràctica de moltes universitats del món, contra l'opinió i la pràctica de bon grapat

dels seus súbdits valencians que, quan n'és hora, també es tiren al carrer per vindicar la unitat de la llengua i el seu ús social a casa seva. Desconeixement flagrant de la història de part de qui hauria de saber-la de cor per a regir el seu poble amb adaptació al seu esperit i amb fidelitat a les seves arrels. Hi ha una clara iniquitat, en tot plegat, que, parlant clar, no és pas qüestió d'innocència baptismal.

Atemptat de magnitud i de malícia a part la supressió del repetidor de TV3 per als valencians, vulnerant el seu dret fonamental a la llibertat d'expressió, d'expressar-se i de ser informats. És més que significatiu que un dels policies que anaren a desmantellar la instal·lació comentés, amb sentiment notori: «Això vol dir que ja no podré veure més *Ventdelplà!*»

Ara darrerament l'atac de Joan Ramon Bauzà, president del Partit Popular de Mallorca –el Partit Popular té un avantatge en els seus atacs a la llengua i a Catalunya, que no se'ls amaga, ni amaga l'odi amb què els diu, mentre d'altres també ataquen i sí que ho volen amagar, però bé prou que se'ls veu l'orella–, que anuncia que si ell és

elegit en les pròximes eleccions suprimirà l'ús del català, en el seu govern, en benefici del mallorquí, el qual és tota una altra llengua que el català, *puix que es mallorquins dèim es capei* (capell) *i es català diu es barret*. Argument que prova tant la veritat del que diu com un bram des drac de ses coves. El bon senyor vol ignorar, que no ho pot ignorar, que la crema de la intel·lectualitat mallorquina ha donat entre les obres més excel·lents que s'han produït en llengua catalana i que els mallorquins i els catalans les enaltime i les celebrem com a patrimoni comú i glòria de la llengua comuna que són.

Què cerquen el senyor Camps i el senyor Joan Ramon Bauzà del PP mallorquí? ¿Beneficiar la llengua valenciana i la mallorquina, respectivament? I ca! Cerquen de beneficiar la llengua castellana, on no li toca ser beneficiada. Tots dos són traïdors al seu poble i a les seves arrels, per odiar la llengua que els parlà sa mare i voler abolir-la a casa seva. Són mercenaris, assalariats per interessos estranys, bastards, que els fan servir a ells de peonets irresponsables sobre el tauler falsari de la política dictada des del centre. ◆